

**BIBLIOTECA
CENTRALA A
UNIVERSITAȚII
DIN
BUCUREȘTI**

Nº Curent 56321 Format

Nº Inventar 730116 - 55770 Anul

Secția Defază IV Raftul

19178.
Varia Literara
OVID DENSUSIANU

62419
62419
Pământul nostru

Din „VIEȚA NOUĂ“

IAȘI
Editura „Vieței Nouă“
1918

Inv. A. 30.146

OVID DENSUSIANU

Pământul nostru

Din „VIEȚA NOUĂ”

55770

IAȘI

Editura „Vieței Nouă”

1918

9275

1956

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI
Colecția *56321 Varia*
Inventar *55770*

RC-125/02

B.C.U. Bucuresti

C55770

Pământ sfânt, pământ încheșnat din jersele străbunilor, pe tine mulți te-au cuprins cu ochi, dar nu și cu sufletul, și de aceea mulți nu te-au înțeles, mulți nu te-au prețuit.

Din adâncurile vremii se înalță răsunete ce nu sînt auzite de toți. Și nu pentru că ele nu au putere — cum ar fi așa de slabe ciocotirile veacurilor? — ci pentru că găsesc în cale suflete pe care nu le atinge nimic ce vine din nesfîrșitul depărtărilor. Pentru asemenea suflete ce a fost rămine pierdut în neștiință, pare moartea mută, nu aceea care vorbește prin glasurile ce filșie în preajma mormintelor și ne aduc aminte de veșnicia gîndurilor și faptelor omenești.

Pământ bogat, pământ de belșug cum unora li se arată numai în vis, tu nu ai avut încă bucuria să vezi întâlnindu-se cu lumina toată puterea, toată rodnicia ta. De ne-numărate ori tu ai așteptat să se ridice deasupra ta nesfârșite șiruri de brazde — mai multe într'un an decît în ani de mai înainte —, ai așteptat să nu-ți mai întunece cuprinsul pustietății ca de fără moartă și să vezi răsărind ziduri lângă ziduri însufleșite de cutremurările muncii uriașe. Ai așteptat... și te-ai mîhnit cînd ți-ai dat samă că nu ești ajutat să fii ce te simțiai în stare, cînd ai văzut că prea multe brațe și minți amînă datoria lor — datoria înfăptuirilor, a vieții mărite, împuternicite zi cu zi. Te-ai mîhnit și mai mult cînd i-ai văzut pe unii semănînd cu plug de aur neghină — îți ziceai : „mai bine cu plug de lemn ar semăna roade de aur“. Și te-ai mîhnit iarăși cînd i-ai văzut pe alții vînturînd vorbe, numai vorbe, ca și cum ar fi zis celor care-i ascultau : „aceasta-i hrana voastră“.

Citeodată mihnirea ta părea că se schimbă în răzvrătire, dar ai fost prea îngăduitor — și oare nu-ți pare rău că nu ți-ai arătat toată puterea ta ? puterea de a întoarce repede în țărână pe aceia care nu înțeleg că tu le dai viața nu pentru ca să fie rugină și să se risipească în nepăsare, trîndăvie și nimicuri ?

Pământ de soare, pământ de seninătăți în care cîntă Raiul, tu ai fost sortit să fii adăpost numai pentru cei care-ți seamănă, nu și pentru cei cu sufletul înnoptat. Din cînd în cînd ai văzut și fii rătăciți ai tăi, cu priviri de întunerec, cu frunțile încruntate, cu înfățișare împrumutată din țări aspre, posomorîte, și tu, uitîndu-te la ei ca la niște streini, le-ai spus: „de ce nu ați rămas cum vi-i firea? De ce nebunia asta să vă schimbați la față? Vi s'a părut că nu vă stă bine să fiți cu chipul luminat, să strălucească în ochii voștri soarele după care alții suspină și care pe voi vă încălzește cu toată dărnicia lui? Ciudat gînd să alegeți ce nu e pentru voi! Fiți așa cum vă este lăsat, fiți cum sînt și eu, pentru că nu sînteți oare odată aslele mele?”

Tu i-ai muștrat și ei nu au înțeles. Să nu fi înțeles nici cînd au văzut că spre tine se îndreaptă aceia care simt că soarele e prea sgîrcit cu ei și pornesc într-o zi să ajungă

unde s'ar putea împărtăși mai mult din binecuvântările lui ?
Pământ de soare, pământ de seninătăți în care cîntă Raiul,
tu ispitlai prea mult gîndul cutropitorilor pentru- ca ei să
nu te rîvnească. Azi tu înduri iarăși pîngărirea lor, dar
jalea care s'a abătut peste tine e mîndria, înălțarea ta.
Au venit puhoi ca și cum ar fi vrut să-ți ia soarele și
toate drumurile și apele, au năvălit cu ochii fulgerînd lă-
comia și mînia, dar pe unde treceau, cîntînd cîntece smin-
tite, drumurile și apele tale lăsau să se audă ce mal au-
zise și alții :

Noi coborîm spre miazăzi,
Iar voi curînd vă veți grăbi
Spre miazănoapte să porniți,
De unde hămesiți veniți :
Acolo-i vizunia voastră,
Aici-i împărăția noastră.

Pământ peste care, de atâtea ori, flacări și sînge s'au revărsat în potop, ursit ai fost se vede să cunoști toate încercările. Azi la suferințele tale se mai adaugă una, pe care n'o așteptai. Iată că dușmani ai tăi au răsărit chiar printre cei pe care i-ai hrănit. Uitînd ce i leagă de tine, călcînd credințe ce dau vieții măreția stîncei, cîtiva rătăciți s'au înfrățit cu vrăjmașii tăi. Ei au primit ca oaspeți buni haitele care s'au năpustit asupra ta. Și rușinea nu s'a oprit pe obrazul lor cînd au întins mîna celor veniți să prădeze, să schingiuească, să omoare. O, mocirla din sufletele lor! Dar va veni ziua ziua cînd vor plăti păcatul pe care l-au făptuit, păcat pentru care nu poate fi pocăire iertare. Din tine se vor ridica atunci bulgării să-i pună pe goană și vei chema vîntul să-i strîngă în aripile lui.

Pămînt ce ai fost, de atîtea ori, pavăză împotriva păgînilor, pămînt care ai răsbunat nedreptăți fără număr, tu astăzi mărești slava ta străveche, oprind năvala celor care vreau să nimicească hotare sfinte și să facă din nelegiuirile lor legea lumii. Cînd leghioanele dușmane credeau că nu va rămînea glie din tine să nu cadă în ghiarele lor, fiii tăi s'au strîns pe șesurile înflorite, pe culmile stîncose și, cuprinzînd în gîndul lor marginile tale așa cum trebuie să le hotărască dreptatea, au pornit lupta pentru mîntuirea ta și a tuturor care așteaptă zorile desrobirei. Dela Oituz la Mărășești zid de aramă a înălțat vitejia lor și cînd valurile negre ce se învîlmășiau să te potopească s'au strivit de el, cînd trufia liftelor s'a spulberat în viforul ce le-a eșit în cale, tu te-ai înseninat din nou și peste înălțimi ai văzut Vilvele trecînd să vestească biruința vitejilor tăi — biruință a lui David asupra lui Goliat.

Pământ sfânt,
Pământ bogat,
Pământ de soare,
Tu aștepți binecuvântarea înnoirilor, luminarea puterilor tale, înălțarea ce nu cunoaște zăgazuri,
Și fii bun,
Fii darnic,
Fii ca un părinte,
Cu cei vrednici,
Cu cei viteji,
Cu cei cinstiți —
Iar celor răi,
Celor trîndavi,

Celor care mint și înșală,
Arată-le prăpăstiile tale.